

Baròmetre d'estiu (1) ▶ La política espanyola, vista pels catalans

Pàgines 2 a 4 <<<

Dirigents espanyols	JOSÉ LUIS RODRIGUEZ ZAPATERO (100%)	GASPAR LLAMAZARES (84,9%)	JUAN JOSÉ IBARRETXE (94,6%)	MANUEL CHAVES (89,9%)	JUAN CARLOS RODRIGUEZ IBARRA (84,5%)	ESPERANZA AGUIRRE (96,5%)	MARIANO RAJOY (99,3%)	EDUARDO ZAPLANA (91,9%)	ÁNGEL ACEBES (92,3%)
ENTRE PARENTESIS, EL GRAU DE CONEIXEMENT PUNTUACIÓ DE 0 A 10	6,7	5,0	4,9	4,9	3,8	3,7	2,7	2,5	2,4
SOTA L'AVALUACIÓ DEL POLÍTIC APAREIX LA PUNTUACIÓ OBTINGUDA A L'ABRIL	6,7	4,9	--	--	--	--	2,9	--	--

Rajoy arriba a la seva pitjor valoració entre els catalans

▶ Només Zaplana i Acebes es troben per darrere del president del PP

▶ Zapatero arriba al 6,7 i iguala la seva puntuació màxima aconseguida fins ara

EL PERIÓDICO
BARCELONA

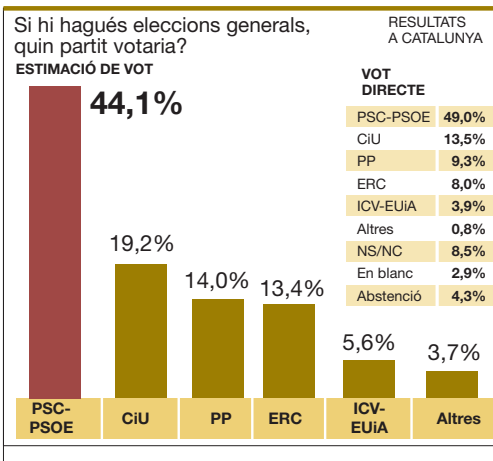
La (mala) valoració de Mariano Rajoy entre els catalans ha aconseguit en aquest Baròmetre d'estiu un rècord. Passada la campanya de l'Estatut, el president del PP aconsegueix només 2,7 punts sobre 10, i iguala la nota que va obtenir el febrer d'aquest mateix any, la més baixa fins ara. Una mica més d'un terç dels enquestats, el 34,8%, el suspenen de la manera més rotunda possible: atorgant-li un zero.

La valoració de José Luis Rodríguez Zapatero té un sentit invers. El president del Govern iguala la seva puntuació màxima: un 6,7, la mateixa que l'abril passat. Només el 10% dels catalans suspenen Zapatero; gairebé la mateixa proporció li atorga la puntuació més alta, un 10. Zapatero, a més, aprova entre els votants de tots els partits -els del PSC li atorguen un 7,5; els de CiU, un 7,3, i els d'ICV-EUIA i ERC també el valoren per sobre del 6-, menys entre els del PP. A Rajoy li passa just al contrari. Només aprova entre els seus, amb 6,3 punts, i obté unes baixes puntuacions entre la resta d'electorats. Pel que fa a Gaspar Llamazares, obté un 5.

El baròmetre també reflecteix la

valoració dels catalans respecte a altres polítics forans, tant d'alguna comunitat autònoma com d'àmbit espanyol. Cap d'ells no arriba a l'aprovat, encara que el lehendakari Juan José Ibarretxe i el president andalús, Manuel Chaves, aconsegueixen un 4,9. Després hi ha el president d'Extremadura, Juan Carlos Rodríguez Ibarra, amb un 3,8 -curiosament, el polític del PSOE està més ben valorat entre l'electorat popular que entre el socialista-, i Esperanza Aguirre, amb un 3,7. Els populars Eduardo Zaplana i Ángel Acebes tanquen la llista amb 2,5 i 2,4 punts, respectivament, i són els únics que obtenen una valoració encara pitjor que la de Rajoy.

PERSPECTIVES ELECTORALS // Si les eleccions generals se celebressin en aquests moments, el PSC guanyaria a Catalunya amb més autoritat que ho va fer el 2004. De fet, els socialistes, segons el que indica el baròmetre, serien l'únic partit que millorarien el seu resultat respecte dels passats comicis legislatius, i aconseguirien un 44,4% dels vots, davant del 39,4% del 2004. La resta de partits anirien cap enrere: CiU obtindria el 19,2% dels vots; el PP, el 14%; ERC, el 13,4%, i, en darrer lloc, ICV-EUIA, el 5,6%. ≡

fitxa tècnica

EMPRESA RESPONSABLE
GESOP

- ▶ Tècnica d'investigació: entrevista telefònica assistida per ordinador (CATI, en les seves sigles en anglès).
- ▶ Àmbit geogràfic: Catalunya.
- ▶ Univers: població de 18 i més anys.

- ▶ Nombre d'entrevistes: 800
- ▶ Error de la mostra: +/- 3,53% per a un nivell de confiança del 95% i p=q=0,5.
- ▶ Tipus de mostreig: estratificat per dimensió de municipi, amb selecció aleatòria de les llars i per quotes creuades de sexe i edat per a la selecció de les persones a entrevistar.
- ▶ Realitzada els dies 25, 26 i 27 de juny del 2006.

APUNT

DESCONTENTACIÓ A ERC, DESORIENTACIÓ AL PSC

ANGELS PONT DOMÈNECH
Directora del Gabinet d'Estudis Socials i Opinió Pública (GESOP)

L'enquesta que avui publica EL PERIÓDICO és la primera a recollir els efectes que han tingut a l'escenari polític i electoral el referèndum de l'Estatut i la resolució de la incògnita socialista respecte al candidat. Les primeres conseqüències de les dues qüestions reforcen i donen valor a alguns moviments que ja s'havien començat a apreciar abans del referèndum. Per un costat, un fort descontentament de l'electorat republicà que afecta notablement el lideratge de Carod i les expectatives electorals d'ERC. Per un altre, la desorientació de l'electorat socialista, fins i tot després d'haver fet públic qui serà el candidat.

Dels moviments propiciats per aquesta situació política, viva i canviant, CiU es beneficia més com a subjecte passiu que com a subjecte actiu; és a dir, segueix sent el partit amb un electorat més cohesionat i convençut que pot guanyar, però de moment treu més èxit de la inestabilitat de les altres forces polítiques que de la il·lusió que, per exemple, va afavorir els resultats d'ERC i Carod el 2003 o del PSC i Maragall el 1999. De fet, malgrat que Mas és preferit a Montilla com a president, el seu avantatge és menor del que es podria suposar. Fins i tot molt menor al que Maragall tenia sobre Mas quan aquest va ser nomenat candidat de CiU a les eleccions del 2003.

L'escenari postelectoral que apunta l'estimació de vot està ple de possibilitats. CiU guanyaria les eleccions, però quedaria lluny d'una majoria estable que li permetés governar amb tranquil·litat. A hores d'ara, tots els escenaris són possibles: un Govern de dretes (CiU i PP), un de nacionalista (CiU i ERC) i un d'esquerres (PSC, ERC i ICV); i, naturalment, la sociovergència, el que prefereix la majoria, possiblement més per tranquil·litat i comoditat que per convicció o il·lusió. Les properes setmanes seran determinants per constatar com l'electorat resol els seus dubtes. ≡

"Uno de los estrenos del año" "Obra maestra pura y dura"
"Una joya en el campo"
LA VANGUARDIA

Para celebrar el veinte aniversario de cine
RENZOIR
NUESTRO FILM respalda la película

UNA PARTIDA DE CAMPO
un film de JEAN RENOIR

VERDI
E.G. SUBTITULADA

Aramis
HOMBRE - MUJER

HOY 1er DÍA
ABIERTO AL MEDIODÍA

REBAJAS
DE HASTA EL
40%

RAMBLA CATALUNYA, 103
FERRAN AGULLÓ, 10